

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a Mgr. P. Melichera v právnej veci navrhovateľa **P. Š.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o **invalidný dôchodok**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 7. decembra 2009, č.k. 14Sd/330/2008-171, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 7. decembra 2009, č.k. 14Sd/330/2008-171, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd rozsudkom zo 7. decembra 2009, č.k. 14Sd/330/2008-171, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 25. augusta 2008 číslo X. v spojení so zmenovým rozhodnutím zo 4. augusta 2009, ktorými odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 82 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) navrhovateľovi od 11. júla 2008 priznala invalidný dôchodok v sume 6 984 Sk mesačne s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Považská

Bystrica (ďalej len „pobočka“) je od 24. júna 2008 invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona pre 55 %-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, k 1. januáru 2009 patrí invalidný dôchodok v sume 231,90 € mesačne, ktorý sa od 1. januára 2009 zvyšuje na sumu 248,10 € mesačne.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že zdravotný stav navrhovateľa posúdili posudkoví lekári pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne so zhodným záverom, že je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona a za rozhodujúce zdravotné postihnutie podľa § 71 ods.6 zákona určili Sudekovu dystrofiu pravého členka, ktorej podľa kapitoly XV, oddielu B, položky 2 písm. b/ prílohy č. 4 zákona zodpovedá 45%-ná miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a túto percentuálnu hodnotu podľa § 71 ods. 8 a kapitoly XV. oddiel F, položky 4 písm. a/ prílohy č. 4 zákona zvýšili o 10% vzhľadom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí, ovplyvňujúcich pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (zlomenina acetabula vpravo). K zhodnému záveru dospel posudkový lekár ústredia Sociálnej poisťovne aj v posudku z 22. októbra 2009, v ktorom po vyhodnotení novších lekárskeho nálezov navyše skonštatoval zlepšenie zdravotného stavu po operácii kolena a zlepšenie hodnôt kostnej denzity s tým, že ostatné následky úrazu sú naďalej nezmenené a boli posúdené pre navrhovateľa priaznivo. Podľa názoru krajského súdu posudky posudkových lekárov sú z medicínskej stránky náležite odôvodnené a vzájomne si neodporujú, preto rozhodnutia potvrdil. Námitky navrhovateľa na zdĺhavú liečbu nepovažoval za relevantné pre posúdenie zákonnosti preskúmaných rozhodnutí odporkyne.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby bol jeho zdravotný stav zhodnotený ortopédom vyššej inštancie, nakoľko je stále práceneschopný. Žiadal, aby bol preskúmaný postup jeho liečenia lekármi a ich vyjadrenia od autonehody dňa 29. augusta 2007 a aby bol vypočutý jeho zamestnávateľ k otázke, či s nedoliečenými problémami môže vykonávať prácu majstra odborného výcviku.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odporkyne o priznaní invalidného dôchodku.

Nárok na invalidný dôchodok je podľa § 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. podmienený (okrem iného) invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (§ 71 ods. 1 zákona).

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 6 až 8 zákona).

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je teda podstatnou otázkou vplyv dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti. Posudkoví lekári vzali do úvahy, že navrhovateľ je v starostlivosti a v liečbe ortopéda od roku 2007 pre následky zranenia po autohavárii. Konštatovali, že najzávažnejšie následky zanechalo pohmoždenie pravého členka, ktoré sa hojilo komplikovane a pretrváva obmedzenie funkcie pravého členka ťažkého stupňa. Vzhľadom na to, že toto postihnutie by podľa kapitoly XV., oddiel G, položka 54 písm. a) prílohy č. 4 zákona (stuhnutie horného členkového kĺbu v priaznivom postavení, t.j. stuhnutie členka v neutrálnom postavení kĺbu) podmieňovalo mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť len v rozsahu 20 až 35%, s prihliadnutím na cievne, kožné a nervové komplikácie charakterizujúce dystrofiu, posudkoví lekári zvolili posúdenie podľa kapitoly XV., oddiel B, položka 2 písm. b) prílohy č. 4 zákona (Sudeckova dystrofia – ťažká forma) s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na hornej hranici percentuálneho rozpätia 35–45%, pričom posudkový lekár Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Trenčíne považuje posúdenie v hornej hranici v prípade navrhovateľa za nadštandardné. Keďže následky úrazu pretrvávajú aj v oblasti bedrového kĺbu, kde po dislokovanom zhojení zlomeniny je len minimálne obmedzenie pohyblivosti kĺbu a teda ide o ľahké postihnutie, pričom podobné postihnutie zostalo ako následok aj na pravom kolene, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola za iné zdravotné postihnutie zvýšená o 10 %.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu závery posudkov posudkových lekárov nie sú v rozpore so závermi odborných lekárskejších vyšetrení. Navrhovateľ ani v odvolacom konaní nepreukázal, že by u neho došlo k dlhodobému zhoršeniu zdravotného stavu oproti stavu, ktorý posúdili posudkoví lekári. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepovažoval za potrebné doplnenie dokazovania o posúdenie zdravotného stavu a pracovnej schopnosti navrhovateľa znalcom z odboru ortopédie.

Z posudkov posudkových lekárov vyplýva, že sa zaoberali aj posúdením schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť a dospeli k záveru, že nie je schopný vykonávať prácu maliara, môže však vykonávať práce bez nadmernej fyzickej záťaže, dlhobehj chôdze a státia a chôdze po schodoch.. Obmedzenie schopnosti, resp. zákaz výkonu len niektorých prác pri zachovaní schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vo vhodnom pracovnom zaradení v zmysle zákona nie je dôvodom pre zvýšenie určenej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Pokiaľ náplň doterajšej pracovnej činnosti navrhovateľa nezodpovedá odporúčaniu posudkových lekárov, navrhovateľ mohol požiadať zamestnávateľa o preradenie na inú, jeho zdravotnému stavu zodpovedajúcu prácu. Z tohto dôvodu ani prípadné trvanie práceneschopnosti nie je okolnosťou, ktorá by spochybňovala závery posudkových lekárov o miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť vo vhodnom pracovnom zaradení.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval posudky posudkových lekárov za úplné, objektívne a presvedčivo odôvodňujúce záver o miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, preto rozhodnutia odporkyne považoval za zákonné a rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v prípade zhoršenia zdravotného stavu má navrhovateľ možnosť kedykoľvek požiadať o opätovné posúdenie zdravotného stavu a zvýšenie invalidného dôchodku.

Žiadosťou navrhovateľa, aby bol preskúmaný postup jeho liečenia lekármi od autonehody, sa odvolací súd nezaoberal, keďže tieto skutočnosti nesúvisia s konaním o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odporkyne. S takou žiadosťou sa navrhovateľ prípadne môže obrátiť na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. mája 2010

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová